

Från gasattack till Världskrig

Av Anna Bohlmark

De nyliga gasattackerna i Syrien väcker frågor om upphovsmannen bakom dessa. Frågeställningen ser ut så här: vem hade mest intresse av att kriga med gas? Vilken strategisk plan ligger bakom attacken i just den delikata situation som Syrien just nu befinner sig i?

Än en gång står USA med möjligheten att kunna invadera ett land som länge varit ett av de länder på den lista de vill pricka av. Högst upp på listan stod Afghanistan och Irak. I bägge fallen fann de Förenta Staterna ursäkter för att attackera de ledande regimerna. Hotet från USA att invadera Syrien kan, ifall det leder till ett krig, leda till hundratusentals eller rentav miljoner döda oskyldiga människor. Om ett eventuellt krig blossar upp kan det senare komma att spridas till hela regionen, till att innefatta till slut halva världen. Vi kan alltså stå inför inledandet av ett möjligt tredje världskrig.

Om man tittar på problematiken genom en lins som har en agenda sett från en global dominans perspektiv, vad som ligger till grund för ett hypotetiskt krig, åtminstone logiskt sett, är återigen ett gediget utarbetat genomtänkt arbete hos en konsoliderad världsmakt.

Den 1 September, ska Obama ha frågat det amerikanska parlamentet om de är redo att gå in i krig utan FN:s medgivande. Enligt källor lär bara 9 % av det amerikanska folket stå bakom en sådan potentiell invasion.

Just som Colin Powell ljög för det amerikanska folket för att kunna inleda kriget i Irak (med den falska ursäkten att de hade massförstörelsevapen), står nu Kerry för den nobla lögnen – där tillvägagångssättet rättfärdigas genom att staten behöver bevara sin makt och ekonomin hållas stabil och växande.

Wesley Clark, en föredetta general för den amerikanska armén, avslöjade 2007 hur han tio dagar efter "9/11-attackerna" frågat en högt uppsatt yngre general i Pentagon "vad ska ni göra nu?", varpå generalen svarat "vi ska invadera Irak?". Clark uttrycker sin överraskning "Is this really going to happen?" varpå den yngre generalen svarar "Oh yeah, it is going to be much worse than that" varpå han visar Wesley Clark ett document innehållande en strategi-plan där USA ska invadera sju länder i Mellanöstern under fem års tid. Irak, Syrien, Somalia, Sudan, Iran, Libyen, Libanon.

Om man tror på det som USA påstår - att man invaderar länder i Mellanöstern för att sprida demokrati och mänskliga rättigheter - varför börjar man inte då i Afrika som befinner sig längst ut på den yttersta kanten?

Ska man titta på de demokratiska resultaten så är faktumen uppenbara. I alla länder som USA tidigare genom världshistorien haft med ett finger med i spelen, har diktatorer härskat. Ännu idag härskar diktatorer i USA-vänliga Saudiarabien, Bahrain och Egypten.

Tror man att det handlar om att skydda mänskliga rättigheter, är det viktigt att man vet bakgrunden till dagens uppblossande konflikter. Redan för ett år sedan sade Obama offentligt att använder Syrien gas-attacker, då ska de invadera landet.

Syriens ledare, El Assad, har som få lyckats väl att motstå kabalens frammarsch, speciellt med tanke på att Syrien inte har kärnkraft. De har inte försökt sig på varken Kina eller Nordkorea. Inte konstigt heller att Iran vill ha kärnkraft, då det kan vara det enda medlet för att inte invaderas av fientliga stater.

El Assad har under lång tid motstått trycket från alla håll. Det vore därför dumdrigt, rentav självmordsbenäget, från hans sida att använda sig av gas-attacker mot det egna folket. På Youtube kan man se videor där rebellerna däremot hotar med att skjuta med gas-kanoner. FN:s inspektörer anländer till Syrien för att undersöka rykten om eventuella gasattacker. Två dagar senare händer attacken där runt 300 människor dör. El Assad är troligtvis inte så dumdrigt att han attackerar befolkningen med gas när han själv bjudit in FN:s inspektörer. Strax senare får FN-inspektörerna sparken och skickas tillbaka, innan de hann samla in tillräckliga bevis för att skönja var gasen kommit från.

Obama får här ett ypperligt tillfälle för att kunlägga att det är för sent för att säkerställa bevis, men att de kommer bli tvungna att agera beroende på omständigheterna mot bakgrund av de få bevis de har. Dominobrickorna tycks falla enligt tidsreglerna och enligt USA:s planer.

Kina beror på oljan från Iran, liksom Ryssland som har dragit en linje i sanden och motsatt sig en amerikansk ockupation av Syrien och har lovat försvara Iran. Iran å sin sida, har en ömsesidig försvars-pakt med Syrien. Så om någon av dessa attackeras kommer de andra bli inblandade. Syrien å andra sidan, har sagt att ifall de blir attackerade kommer de själva anfälla Israel, då de vet vilka som står till svars för allt detta.

Olyckligtvis i det Amerikanska parlamentet sitter hökar som har intressen i ett tredje världskrig. Ett hypotetiskt sådant skulle kunna leda till en konsolidering av världsmakten, stora förtjänster inom krigsindustrin, kontroll över världens resurser osv. Vi står alltså inför en stor risk av ett tredje världskrig om de onda makterna får sin vilja fram. Två viktiga faktorer bakom ett sådant krig är oljan men även att eliminera resistensen mot Israel, ett centrum för konsoliderande av världsmakten i Mellanöstern.

Som vi tidigare sett, så fanns planen - att förstöra de arabiska kulturerna i mellanöstern, ta över deras resurser, eliminera allt motstånd mot den nya världsregimen – redan innan "9/11-attacken".

En tredje faktor som spelar en stor roll i dramat är den amerikanska dollarn. Hittills har den amerikanska regimen alltid lyckats behålla dollarn som världsvalutan, mycket tack vare att man handlar oljan med den. Vad som hotar den amerikanska ekonomin är att staten och bankerna aldrig befunnit sig med så stora skulder som nu, aldrig någonsin genom dess knappa 240 år långa historia. Genom en internationell bank-synpunkt är det enda sättet att hålla uppe dollarn att fortsätta sälja och köpa oljan med denna valuta, "petro-dollar".

Mycket av USA:s imperialistiska makt över världen har kunnat vidhållas tack vare dollarn. Enligt Karen Hudes, visslaren vid världsbanken, är det globala bank-systemet på väg mot en fysisk, psykologisk och teknologisk omstart där tillgångarna består av metaller, såsom guld och silver och inte längre papperspengar. Det i sig har potentialen att överskrida det dollar-dominerade banksystemet och inleda ett paradigm-skifte.

På USA:s östkust har man på 16 olika platser funnit stora förberedelser inom armén, inkluderat inköp av vatten, vapen, vaccin, och omfattande träningsläger för tusentals soldater.

Det kan vara ett tecken på en förestående upptrappning av maktpositioner vilket inte bara skulle innefatta krig i Mellanöstern, en kollaps av dollarn, utan också ett eventuellt nytt influensa-virus som en del av krigsföringen.

Vad kan då den lilla människan göra, i detta maktspel som styrs av höga potenter?

Vi kan agera över internet, vi kan gå samman och demonstrera, vi kan visa vårt missnöje och motstånd, vi kan kontakta banker och organisationer och säga att vi inte tänker beblanda oss med dem och gå ut i det offentliga och berätta om dem om de stödjer ett eventuellt krig.

En regims agerande, är i slutändan bara möjlig när massorna har tillit till statens auktoritet. Utan konceptet stat, är dess innevånare inte villiga att betala skatt, som är nödvändigt för att betala de dyra krigsfabrikerna.

En av våra, vi medmänniskors vapen, och det kanske mest kraftfulla sådana, kraftfullare än många regimers vapenarsenaler världen över är: tanken. Tanken är det minst fysiska vapnet, och just därför även det mest långtgående, permeabla och gränsöverskridande av aktioner. Tanken som är varje människors egen, som ingen, inte ens staten eller den mäktigaste världsmakten kan ta ifrån oss. Tanken som förverkligas och sänds vidare genom bönen. När vi nu står inför möjligheten av vad som ter sig som ett ytterligare ändlöst våld som utförs till försvar för att få ett slut på ett annat våld, kan vi tänka, tänka och be.